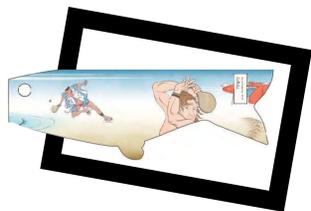

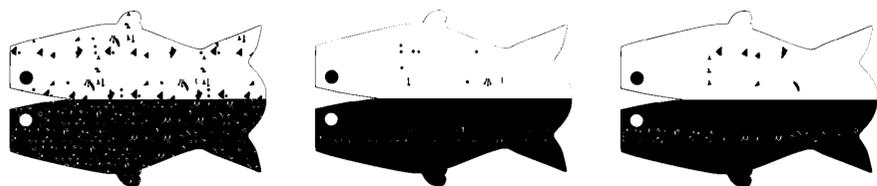
הקרפיונאדה 2024

במוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית

בשיתוף האקדמיה לעיצוב ויצ"ו חיפה

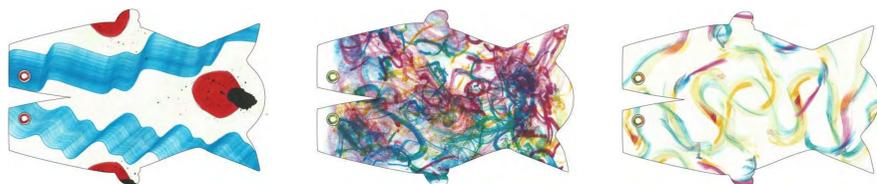

מוזיאוני חיפה
שישה מוזיאונים במסגרת אחת

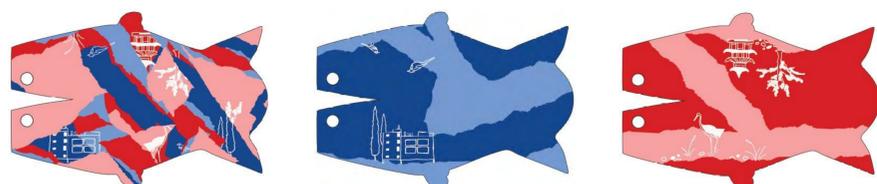
ליטל במנולקר

הקונספט הוא "בראשית" יצירת העולם, בהתבסס על תורות קדומות (התנ"ך, והשינטו) אשר מספרות את סיפור בריאת העולם. זיקיתי מהכתבים, ובאופן ספציפי, מתוך המשפט הראשון והמילה הראשונה את הצורניות המאפיינת אותה. מהעברית לקחתי את טעמי המילים והניקוד האופייני ומהיפנית לקחתי את קצוות האותיות והצורניות התנועתית בכל מילה. לכל אחד מהם הענקתי דגל משלו. השלישי, הוא שילוב האותיות והצורות יחדיו.

יואל זיידנר

פירקתי את ראשי הדיו של מדפסת ה-Epson היפנית שלי ובהם השתמשתי כדי ליצור דפוסים וצורות מצבעי ההדפסה CMYK שמרכיבים את הבסיס לכל תוצר דפוס. מעבר לצבעים המרהיבים, שאפשר לייצר מחפיפה של שכבות הצבע, הטכניקה מזכירה לנו שהיצירתיות, החדשנות והטכנולוגיה קושרות יחדיו את התרבות היפנית והישראלית.

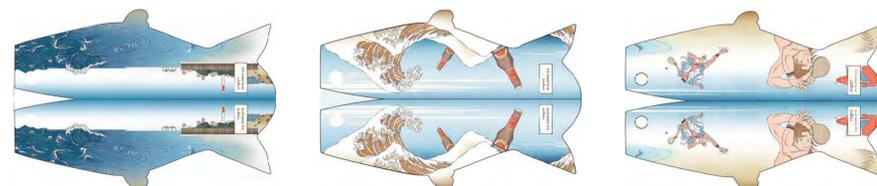
מיקה ירון

הרעיון שלי הוא דג עם דימויים השייכים ליפן, דימויים השייכים לישראל ודג שמשלב בין השניים. כל אחד מהדגים מורכב מגזירות של שני צבעים: יפן - אדום ורוד, ישראל - כחול תכלת. בכל אחד מהדגים יצרתי שלושה דימויים: בית, עץ וציפור. בחירת שלושת הדימויים מקורה בציור ילדי קלאסי שלרוב מאופיין על ידי אותם דימויים. בדג המקשר בין יפן לישראל נוצר ערבוב בין גזירות הצבעים לבין הדימויים של שתי המדינות. אפשר לראות את הערבוב ככאוס יפה או לחלופין, שתי מדינות שלא נועדו להתאחד.

אופיר זייטלכך

בפרויקט זה רציתי לתת מקום לשתי התרבויות והקשר ההדדי בין יפן לישראל באמצעות סדרה שבה כל אחד מהפרטים, עשוי מעיתונים. שאבתי השראה מהנוהג המסורתי בשווקים של עטיפת דגים בעיתונים. בחרתי במדיום הזה כמטאפורה לאופן שבו מידע ותרבות עוטפים את חיינו. הדג הראשון, מורכב אך ורק מעיתונים יפניים שמייצג את התרבות היפנית: נקי, עדין ובעל צבעונית מינימליסטית שלמרות זאת עשירה במידע. הדג השני, מעוצב מעיתונים ישראלים בלבד, לוכד את התרבות הישראלית: עשירה בצבעים, "חצופה" וצועקת, בעלת קצב מהיר, אך עם זאת מינימליסטית במידע, תכל'סית.

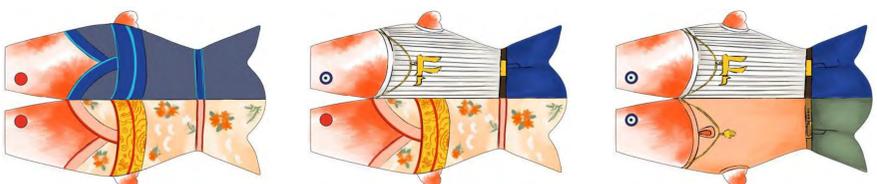
1 עמנואל אידלמן

הסדרה מציגה סצנות מחוף תל אביב בסגנון Ukiyo-e יפני עם מוטיבים וקומפוזיציות מוכרות מהסוגה.

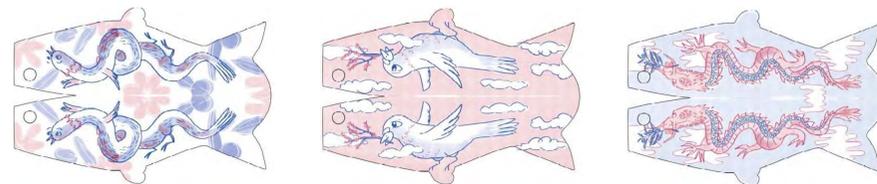

2 אלה בודנקין

בסדרת זו החלטתי להתמקד בנופים של בארץ ישראל מול הנופים של יפן. בחרתי בשלושה נופים שונים, של טבע ובפרט הרים, גגות בתים וסירות. בכל דג יצרתי השוואה בין הארצות וניסיתי ליצור תמונה זהה אך עם זאת גם שונה.

3 הראל יחיה

יעל בר

דרקיונה. דרקון הוא יצור אגדי שנפוץ במיתולוגיה היפנית. הדרקון היפני יובא מהתרבות הסינית, אך עם זאת זה היפני שונה מהדרקון הסיני. לדרקון היפני שלושה טופרים, לעומת ארבעה לסיני. ביפן הדרקון מתואר גם כיצור מים. במזרח אסיה, הדרקון מבשר טובות ומביא מזל, ומיוחסים לו תכונות של שלמות, חוכמה וידע. יונת שלום היא סמל מוכר, גם אם כרגע היא לא נראית באופן, היא מבשרת תקווה ושלווה. רציתי לשלב את שני הסמלים משתי התרבויות, שטומנים בחובם את כל התכונות החיוביות, יחד עם ענף מעץ הדובדבן היפני ועלה של זית מקומי, לתקווה ולפריחה עם בוא האביב. השנה היא שנת הדרקון (לפי לוח השנה הסיני, שנת הדרקון נחשבת לשנת מזל).

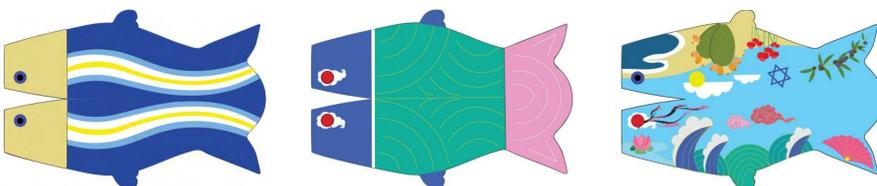
נועם ליאון

הקונספט שלי הוא קומיקס, לקחתי השראה מהמדיום של קומיקס ודרכו רציתי לבטא מאפיינים ישראלים, מאפיינים יפנים ולבסוף שילוב בין השניים. ההשראה לקומיקס הישראלי היא מ"בזוקה" שמכיר כל ישראלי וההשראה לקומיקס היפני הוא מ"Sanzea san" שמכיר כל יפני.

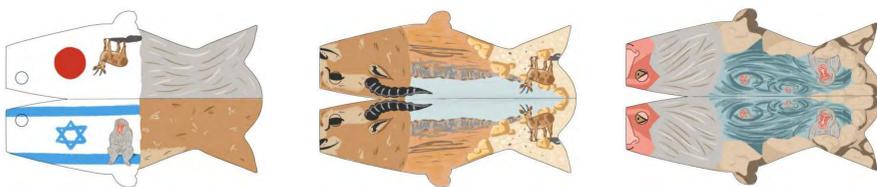
ויקטוריה מטסוביץ'

ציפורים ממלאות תפקיד משמעותי בתרבויות הישראליות והיפניות ומשקפות את ההיסטוריה, האמונות הדתיות, הסמליות והחשיבות שלהן בטבע. העגור בתרבות היפנית קשור לאריכות ימים, אושר ושלווה והדוכיפת בתרבות הישראלית נתפס כסימן לחיים יופי טבעי. בימינו, תיאור הציפורים הוא סמלי במיוחד, ותורם לתחושה של חופש ושל שמיים שלווים מעל ראשינו, להם אנו זקוקים במיוחד בימים סוערים אלו.

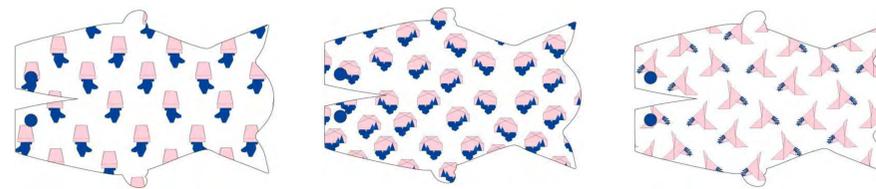
הילה גרויסמן

במהלך עיצוב הדגים עצרתי לחשוב על מה היא "ישראליות" בשבילי. עשיתי מחקר באינטרנט וגם תשאלתי מספר אנשים כדי לקבל נקודות מבט שונות. בסופו של דבר, חשבתי לעצמי, אילו דברים הכי בולטים כשאני מתארת את הישראליות שלי. גיליתי דברים שלא ציפיתי להם, כגון, סברסים. המשכתי לחשוב והגעתי לכיוונים מרגיעים, כגון ים, יום שמשי ועננים, שמאפיינים במיוחד את ישראל, בלובן והצורה המיוחדת שלהם. כשעברתי לצד היפני, אפיינתי אותו בעננים בעלי צורה שונה, יותר מעוגלים עם קו מתאר דק. בתרבות והאמנות היפנית עיטורים רבים ומיוחדים ועליהם נתתי דגש בעבודה זו. בנוסף, לקחתי השראה מהאמן שצייר את ציור הגל המפורסם, קצושיקה הוקוסאי והאמן אוטאגאוה הירושיגה. בדג המרכזי המשותף, שילבתי את כל המרכיבים שמתארים את התרבות היפנית והישראלית. שני הדגים המתוארים לחוד, הם יותר מופשטים, אך עדיין מעבירים את מאפייני התרבות באמצעות הצבעים החזרתיים והצורות הייחודיות של כל תרבות.

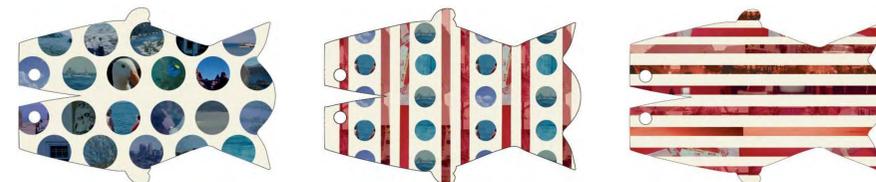
רותם חודרה

בחרתי בחיות מקומיות אשר כל אחת מייצגת את סביבת המחיה הטבעית שלה. הצבי הישראלי בהרי הדרום והמקוק היפני טובל במי מעיינות. השילוב של הישראליות והיפניות מתבטאת בשילוב החיות יחד עם הדגלים.

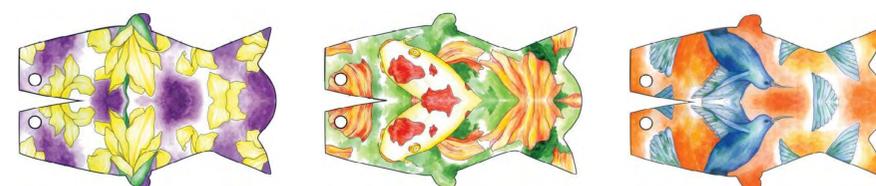
עדן בנג'י

בחרתי לייצג את החיבור של ישראל - יפן באמצעות סימנים שמייחדים את ישראל: הקטוסו, הפלאפל ואיך לא, יונת השלום. ייצגתי את המאפיינים הללו באמצעות אוריגמי, שהוא חלק חשוב בתרבות היפנית ובלתי נפרד מהשקפת העולם ומסורת היצירה שלהם.

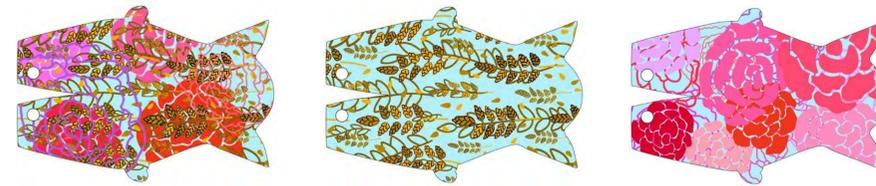
תמר ינקו

בחרתי להציג את השילוב של ישראל ויפן דרך זיקוק והחלפת האלמנטים הצורניים והצבעוניים של כל אחד מדגלי המדינות: העיגול של "שמש עולה" היפנית והצבע האדום והפסים של הטלית בדגל ישראל והצבע הכחול. הצבעים והצורות הוחלפו ונצבעו מחדש בקולאז'ים המייצגים את החיים עצמם בשתי המדינות: אנשים, רחובות, נופים, סיטואציות.

רינה ז'בוקריצקי

כל דג קוי (קרפיון) מייצג את אחד משלושת רכיבי הטבע, מים אוויר ואדמה. בחרתי לעבוד בצורה ידנית, בשיטת ציור בצבעי מים, שהיא טכניקה נפוצה ומאוד אופיינית ליפן, מרכיב טבעי וחי, המבטא את הקשר המיוחד בין המרכיבים השונים של הטבע. השימוש בצבעים משלימים מדגיש את הקשר העמוק בין המרכיבים השונים בטבע דרך האסתטיקה. בציור הראשון המסמל את יפן, בחרתי לצייר את דג הקוי. בתרבות היפנית, דג הקוי מייצג יופי, שלוה וריגוש. הוא מסמל מדיטציה, רוגע ושקט פנימי. בנוסף, דג הקוי נחשב סמל לגאונות, תחכום וחוכמה. הוא מזוהה גם עם תהליכים של גיוס כוחות פנימיים, כגון התמודדות עם אתגרים והשגת שליטה עצמית. הציור השני המייצג את ישראל, מתמקד בציפור צופית, המייצגת את האוויר, ואת החיבור העמוק של הארץ עם השמיים, הטבע והרוחות, ומסמלת את תופעות הטבע המרהיבות והייחודיות של ישראל. בציור השלישי, ציירתי פרח אירוס בצבעי צהוב וסגול המסמל את האדמה. בתרבות היפנית, פרח האירוס מייצג את תחילתה של עונת האביב והתחדשות הטבע, מהווה סמל לפריחה, גידול והתפתחות. הוא מסמל גם חיבור בין האדם לטבע ולקשר בין בני האדם. בחגיגות רבות ביפן, פרח האירוס מייצג את תחילת דרכם של זוג צעיר או התחלות חדשות בחיים, והוא מקושר לאירועים של שמחה, תקווה ושלווה.

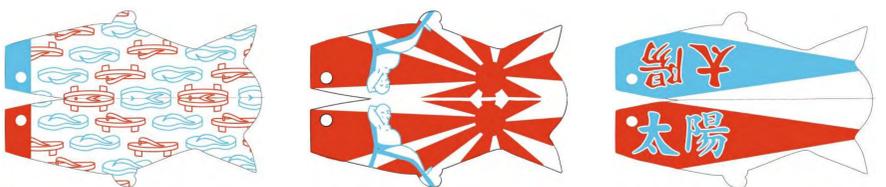

טוני סלפיאן

פולינה בוגורד

הרעיון מבוסס על סמלים יפניים וישראלים שמייצגים את המדינות ושילוב ביניהם. שלושת הדגים עוסקים בנושא לאומי. דג ראשון, מציג את ההמנון הלאומי של כל מדינה ודג שני, מציג את המפה של כל אחת מהמדינות. דג שלישי, מציג את הדגלים של ישראל ויפן. על כל דג אפשר לראות משחקי צבע כחול (ישראל) ואדום (יפן). צורות אמורפיות משלבות בין שני העולמות ויוצרות עולם חדש.

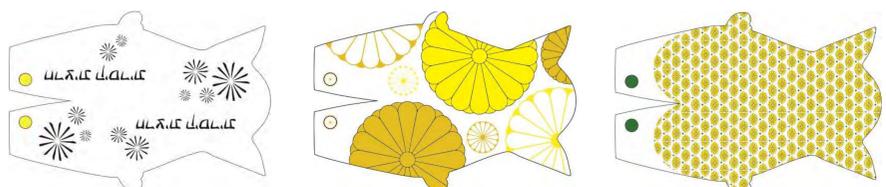

רעות בריקשטיין

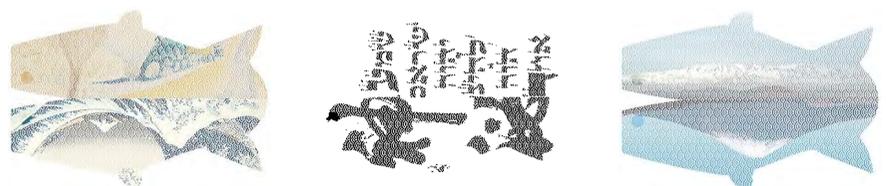
הילה פיש

בסדרה זו שמתי את הדגש על מוטיב חוזר של הדוגמה. לקחתי מוטיב מרכזי מתוך דגל ישראל, המגן דוד, המסמל הרמוניה הגנה ואיחוד, בצבע כחול, וממנו יצרתי דוגמה המייצגת את החלק הישראלי בפרויקט. בעבודה השנייה המתייחסת לפן היפני בפרויקט, עשיתי שימוש בסמל של דגל יפן, העיגול האדום הידוע בשם "הינומארו" המסמל הרמוניה, שלמות ופשטות, וממנו יצרתי דוגמה שמצטטת את קשקשי הדג ואת "השמש העולה". בעבודה המשלבת בין ישראל ליפן, שילבתי בין שתי הדוגמאות - מגן דוד ובתוכו עיגול שיחד יוצרים דוגמה של פרח - הנראה גם כלנית וגם פרח סאקורה (דובדבן), שניהם מסמלים התחדשות והם בעלי משמעויות רבות ועמוקות. בעיני הדגים של שלושת העבודות ניתן להבחין בצורה המשולבת = מגן דוד ועיגול.

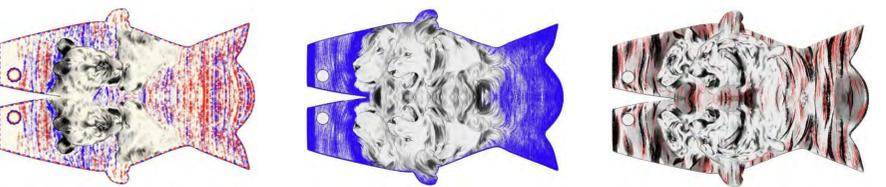
ירדן בנט

בסדרה יצרתי שלושה דימויים המשלבים בין סמל החותם של קיסר יפן לבין חרצית עטורה ישראלית. בעזרת דמיון בין שני אלה, יצרתי מונח חדש, חרצית קיסרית.

אקי ימין

בסדרה זו של שלושה עפיפונים בחרתי לעצב את כל הדגים בדוגמה יפנית על מנת להמחיש את הפן מסורתי של הדג. בכל דג בחרתי רעיון אחד מסוים המקביל בין ישראל ליפן, באחד בחרתי נופים, ספציפית הרים - הר חרמון והר פוג'י, בשני, קליגרפיה יפנית ובשלישי שילבתי בין שתי יצירות אמנות מוכרות, נחום גוטמן והוקוסאי.

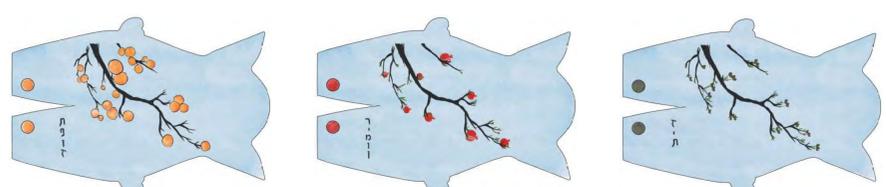

מריה סנדלר

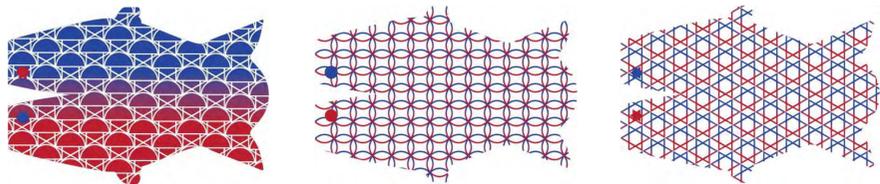
טליה חדר

דימויים פשוטים ונעימים המבטאים חברות, אהבה, רעות והדדיות, ובו זמנית משלבים אלמנטים וצבעוניות יפנית וישראלית. החל מבובות הדאדואיזם ועד לציפורים משתי הארצות השונות והיפות, עגור-אדום-כתר ודוכיפת, המילה בית בשתי השפות (משמעות המילה בית ביפנית היא גם משפחה). כבר בתחילת המלחמה נדמתי לראות מפגני תמיכה בישראל בכל רחבי העולם, ובמיוחד התרגשתי (עד דמעות) מתיעודים שהגיעו מיפן של קבוצת אוהדי ישראל שיצאה לרחובות ושרה בעברית! תפילות ושירים יהודיים התומכים במדינת ישראל ובעם ישראל, ניחומים לאחר האסון הכבד שפקד אותנו וכמובן איחולים להצלחתנו. מאז ומתמיד אהבתי את יפן ואת התרבות היפנית, אבל במיוחד בתקופה האחרונה חוויתי אהבה ותמיכה מהצד היפני.

נויה מאור

הקונספט שלי הוא ציורים יפניים, עם מאפיינים ישראליים. השתמשתי בעץ כאמצעי חזותי שמאפיין ציורים יפניים, וכיתוב הנראה כסימנים יפניים, אך העץ הוא עץ "ישראלי" - תפוזים, רימונים ועץ זית. הצבעוניות עדינה, כפי שניתן לראות בציורים יפנים בסגנון זה.

לינדה חיר

בדג הראשון עשיתי דוגמה של מגן דוד שמסמל את ישראל, בשני, את העיגול שמסמל את יפן ובשלישי, את החיבור ביניהם.

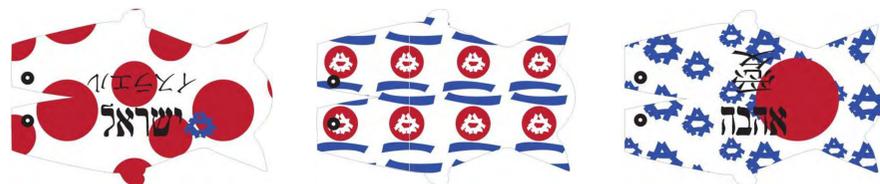

אוראל שפשא

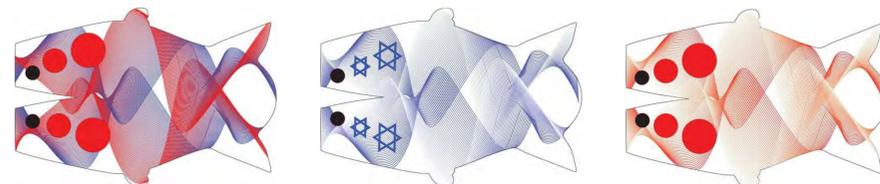
בחרתי להתמקד באוכל כמוטיב מרכזי. אוכל הוא אמצעי לחיבור בין אנשים ותרבויות. בעבודה הראשונה הצגתי את המאכל שבעיניי הוא הכי ישראלי וגם ארוחת צהריים טיפוסית, הפלאפל. הפלאפל מייצג פשטות, קלות ובעיקר את תרבות אוכל הרחוב בישראל. צורת האכילה הפשוטה והנגישה שלו בפיתה, שניתן לקחת לדרך הופכת אותו למאכל רחוב נוח, זול, טעים ומאוד פופולרי. בעבודה השנייה הצגתי את המאכל שבעיניי מייצג את יפן, סושי. ביפן אוכל הוא מדיום אמנותי ומשמש ככלי ביטוי תרבותי. סושי, אינו רק מאכל אלא חוויה שמשלבת רגשות ואסתטיקה. החל בצבעים ומרקמים של הסושי, דרך צורת ההגשה הקלאסית והאלגנטית וכלה בצורת האכילה המיוחדת באמצעות מקלות אכילה. שילוב בין הפלאפל והסושי, מנכיח את השונה והדומה בערכים ובתרבות של כל מדינה. בעוד שפלאפל משקף את הערכים של ישראל ומראה פשטות ונוחות, סושי משקף את הערכים היפנים של דיוק, איכות ואסתטיקה. שילוב המאכלים יחד בעבודה השלישית מספר על הדרך שבה תרבויות שונות יכולות להתחבר דרך אוכל. באמצעות ההשוואה בין שני המאכלים ביקשתי להראות כיצד מאכלים שונים יכולים לשמש כגשר להבנה וחיבור בין תרבויות שונות, ויכולים לספר רבות על התרבות ועולם התוכן מהם מגיעים.

נועם קצנלבוגן

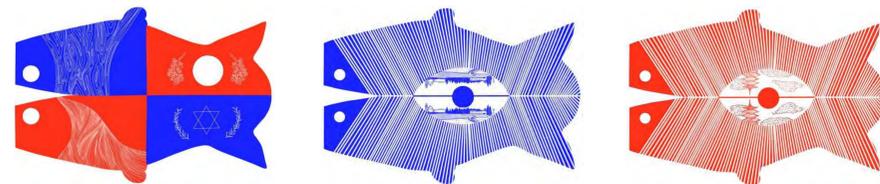

אוולין בורוצ'קין

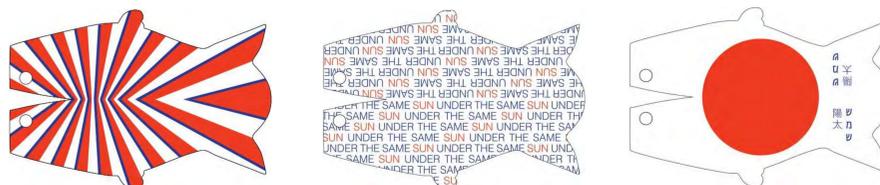
רביד דר

בעבודה שלי בחרתי ליצור את הדגים כגלים עדינים בצבעי דגלי המדינות, יפן - אדום ולבן, ישראל - כחול ולבן והשילוב בין שתיהן הוא חיבור בין שתי התרבויות המופלאות הללו. בנוסף, רציתי להראות את השילוב בין צבעי שתי המדינות, שיוצר צבע עז וססגוני. הקווים הגליים מעניקים לדג זרימה ותחושה של תנועה וחיים יחד עם שמירה על קלילות ואסתטיות.

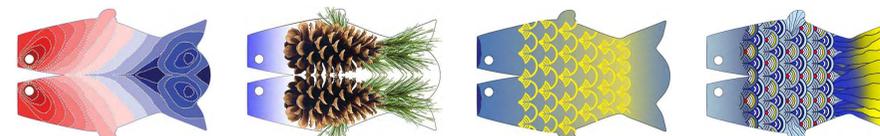
שרון טלקר

דגל הוא פיסת בד המתנופפת על עמוד או תורן, בדרך כלל לסימון, איתות או זיהוי. הדגל הלאומי הוא סמל חשוב המשמש מוקד ליצירת הזדהות וגאווה בקרב אלה המניפים אותו. דגל יפן הידוע בשמו הרשמי "הינמארו" (דיסקית השמש) הוא דגלה הלאומי של יפן. הדגל כולל מלבן לבן ובמרכזו עיגול אדום, ומכאן הוא מייצג את הכינוי של יפן "ארץ השמש העולה". דגל ישראל, מורכב משני פסים אופקיים כחול על גבי לבן ובמרכזו מגן דוד. הצבע הכחול מייצג את השמיים, ארץ ישראל והעם היהודי. בעבודתי התייחסתי לדגלים והמשמעויות שלהם בשתי המדינות. בדג הראשון המסמל את יפן, הפסים מייצגים את קרני השמש קורנת בשמיים בחצי עיגול ולו הוספתי עצי דובדבן פורחים שגם הם סמל של המדינה, לצד ארכיטקטורה יפנית המתאפיינת במבנים עם גגות רעפים או קש. בדג השני המסמל את ישראל, הפסים מייצגים את פסי הטלית שנלבשת בזמן תפילה. חצי העיגול מסמל הפעם את ההשגחה האלוהית ולו הוספתי איור של ירושלים (הכותל, כיפת הזהב, עצי זית והרי ירושלים). בדג השלישי, התייחסתי לשני הדגלים והמדינות. ברבע אחד התייחסתי לגזע עץ דובדבן, מעליו גזע עץ זית, שהוא בעל חשיבות תרבותית היסטורית דתית בישראל ואחד משבעת המינים שנשתבחה בהם הארץ. ליד גזע עץ הזית דגל יפן - השמש במרכז ומשני צידיה ענפים של עץ דובדבן ומתחת סמל המגן דוד ומשני צדדיו ענפי עץ זית.

רונית יזרעאלי studio.rid

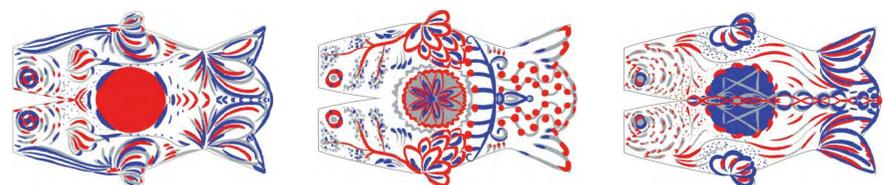
בחרתי במוטיב השמש (יפן, "מקור השמש") והתמקדתי ברעיון של 'כולנו תחת אותה השמש' כביטוי לחיבור ושוויון בין בני האדם. הצבעוניות פשוטה ונשענת על שני צבעי הדגלים: אדום (יפן) וכחול (ישראל). פריסה מס' 1, קורצת לקומפוזיציה גרפית יפנית קלאסית ומשלבת עיגול אדום שטוח (שמש) עם טיפוגרפיה בכחול של המילה 'שמש' ביפנית ובעברית. פריסה מס' 2, דוגמה שנוצרת משכפול המשפט Under the same sun בגוון הכחול, כשהמילה sun מודגשת באדום. מבנה הדוגמה מבטא פרשנות למוטיב החוזר של הים והגלים כפי שמופיעים באיורים יפנים קלאסיים. פריסה מס' 3 חגיגת קרני השמש העולה בשילוב שני הגוונים (אדום וכחול).

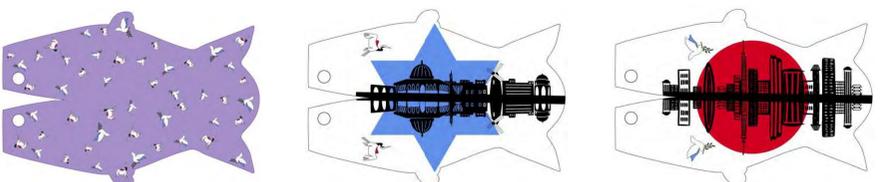
ארז גיתאי

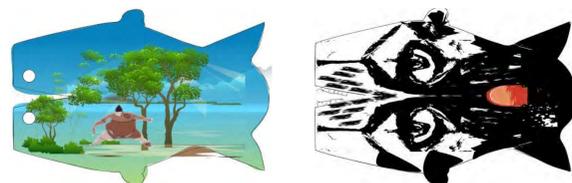
יעל ברנע גבעוני

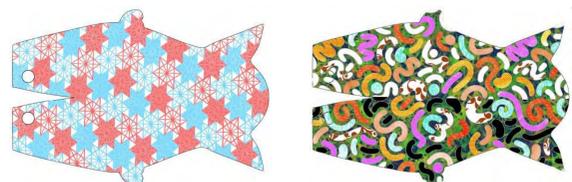
מריה שדרין

מירז סלומון

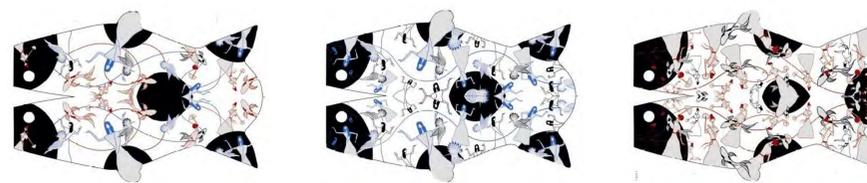

רביע כרנתיג'י

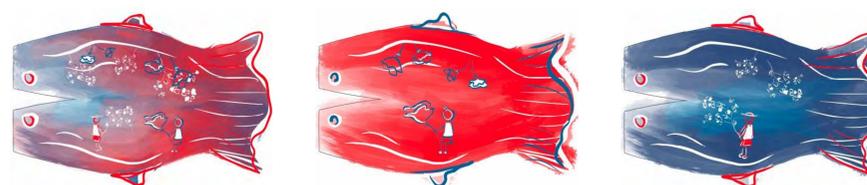
קרן ויג

Noordasoqi

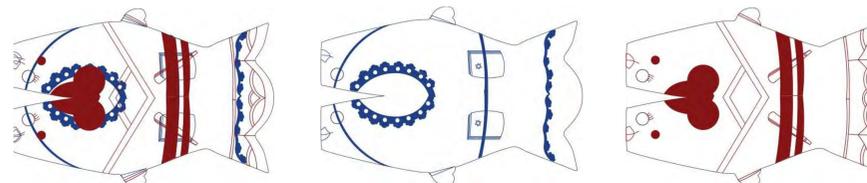
ליאן וינשטיין

כחלק מהסדרה בנושא יפן וישראל, בחרתי להתמקד במיזוג התרבויות. היחסים הדיפלומטיים בין יפן לישראל הם יחסים דו-צדדיים הכוללים קשרי מסחר ותרבות ושיתופי פעולה במגוון תחומים. בשנת 1959 נוסד בחיפה מוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית, ומטרתו לאפשר לישראלים היכרות עם התרבות היפנית ולקדם הבנה הדדית בין ישראל ליפן. לכל תרבות מסורת עתיקה שמאפיינת ומייחדת אותה, והופכת אותה למה שהיא. באוכל, שירים ובמיוחד ריקודים ואמנות. בעבודה זו בחרתי להתמקד בריקודים מסורתיים יפנים, וריקודי עם ישראליים, למזג אותם יחד עם החיות הלאומיות של כל מדינה – דוכיפת של ישראל ודג קרפיון של יפן. המיזוג שלהם יחד יוצר הרמוניה צבעונית וזרימה שמצביעה על השגשוג הנובע מהקשר בין שתי המדינות.

חירות אסתר זהבי

בחרתי להעביר מסר של אחדות בין ישראל ליפן דרך ציורים פשוטים בצבעים של אדום, כחול ולבן, צבעי הדגלים של שתי המדינות. בחרתי במוטיב של פרח מכל אחת מהן, כלנית וענף פריחת דובדבן, ובדימוי של שני ילדים, אחד מכל מדינה. דג אחד מוקדש ליפן ובו מצויר ילד יפני עם ענף פריחת דובדבן על רקע כחול של ישראל, על מנת לרמוז על אחדות, ובנוסף גם ליצור אווירה מרגיעה שעבורי נקשרת לפריחה הנעימה. בדג הישראלי חזרתי על אותם הדימויים אך הפעם עם סממנים ישראלים וזאת על הרקע האדום של יפן, שמתחבר לכלניות. שני הדגים מדגימים כיצד מתחברים בהרמוניה יחד שני העולמות. בדג השלישי ערבבתי בין שני הצבעים והילדים עומדים זה מול זה ומושטים את פרח המדינה שלהם אחד לשני במעשה של אהבה ואחדות.

מיכאלה קוסובסקי

דגי הקוי (קרפיון) הם סמל להצלחה, ידועים ביכולתם לשחות נגד הזרם. הם בעלי עוצמה, ולפיכך, הם סמל לגבורה, התמדה ותקווה להצלחה בחיים. בעבודתי, בחרתי להתייחס לייצוג הכלות בשתי התרבויות, יפן וישראל. הכלה, סמל ליופי ושלמות. כל אלמנט על גופה הוא פרשנות לייצוג דתי/מסורתי. הכלה היפנית מאופרת באיפור מסורתי, כשעל מותנה מונחת מניפה המייצגת את התמימות והביישנות. עבורי, המניפה מייצגת פיתוי, סקרנות ורומנטיקה. את הכלה היהודיה מייצגת ההינזמה שמסתירה את פניה (כאן, בצורת מניפה). במסורת היהודית, ההינזמה ביטאה את צניעותה של הכלה. כיום להינזמה פרשנויות אישיות, שמירה על צניעות או יצירת רגע ראשון של מגע בין הכלה לחתן במעמד החופה. על המותן של הכלה היהודייה בחרתי באלמנט המזוהה עם כלות דתיות או שומרות מסורת, סידור כלה, שמבטא את מעמדה הקדוש של הכלה בעת החופה.

שקד חוגי